

T-190. 2023.04.09. vasárnap
A Feltámadás Ünnepe

Kedves Gyerekek!

Mai napon a Húsvétot, vagy pontosabban az Úr Jézus feltámadását ünnepeljük. A ma körülöttünk lévő világban sokan nincsenek is tisztában ennek az ünnepnek a lényegével. A legtöbbeknek a locsolkodás, a húsvéti nyuszi és tojások, esetleg a tojásfa jut eszükbe róla.

Én most ez ünnepünk kapcsán a János Evangéliumának 20. részével foglalkoztam. Ami megfogott ebben a részben az, hogy a „lát” ige különböző formákban- ha jól számoltam- 12-szer fordul elő. Pl. Magdalai Mária mondja, hogy láttam az Urat, a tanítványok látták az Urat stb. Tehát ebben a szakaszban nagyon hangsúlyos a látás, de azt hiszem a legfontosabb mondanivaló a 29. versben van lejegyezve: **„Boldogok, akik nem látnak és hisznek”** -mondja a feltámadt Jézus Krisztus.

Ez a rész úgy kezdődik, hogy Magdalai Mária elmegy Jézus sírjához, látja az elhengerített követ, ezért hírül viszi Péternek és Jánosnak, akik elfutnak megnézni. Miután ők is látták, elmennek megjelenteni a többi tanítványnak, de Mária ott marad zokogva. Benézett a barlangsírba és két fehér ruhás angyalt látott ott ülni, akik kérdezték, hogy mit sír? Erre azt felelte, hogy az Úr miatt sír, akit elvittek. Majd, amikor hátrafordul meglátja Jézust, de azt hitte a kertész az, ezért az ő kérdésére azt válaszolja, hogy ha ő vitte el mondja meg hová tette, majd ő elviszi. De ekkor Jézus a nevéen szólítja őt, mire felismeri. Az Úr Jézus azt üzenté általa a tanítványoknak (akiket testvéreinek nevez), hogy fel fog menni az Atyához. Mária elment és elmondta a történeteket. Amikor este lett a tanítványoknak megjelent a bezárt szoba közepén és békességet kívánva megmutatta nekik átszúrt kezeit és oldalát és a következőket mondta: **„Békesség nektek! Amint elküldött engem az Atya, én is elküldelek titeket. És ezt mondva rájuk lehelt és így szólt nekik: vegyetek Szent Szellemet, ha valakinek megbocsátjátok a bűneit, megbocsátják azoknak: akiknek megtartjátok, azoknak megtartják.” Ján.20:21b-23.** A tanítványok örültek, hogy látták az Urat. Nyolc nap múlva ismét megjelent nekik, ekkor fölemlegeti Tamás hitetlenségben elhangzott szavait, ugyanis ő nem volt velük az első megjelenésekor és nem hitte el a történeteket. Viszont így, hogy személyesen is látta Őt, nem akarta már a szögek helyeibe tenni az ő ujját. Erre mondta neki Jézus az elején említett fontos kijelentést: **„Boldogok, akik nem látnak és hisznek.”**

Sokan mondják azt ma is, hogy hiszem, ha látom. Az persze nem feltétlenül baj, ha nem hiszünk el mindent, amit mondanak, mert könnyen becsaphatnak. Sajnos kicsit én is hiszékeny vagyok, mert általában a jót feltételezem a másokról, mondhatnánk túlságosan optimista vagyok. De itt különbséget kell tennünk ki az, aki mondja. Mert vannak megbízható barátok, testvérek, de vannak olyanok is, akikről viccesen azt szokták mondani, hogy azt sem lehet neki elhinni, amit kérdez. Ebben a történetben látjuk, hogy Tamás a legbizalmasabb tanítványoknak sem hitt. Mondhatnánk materialista ember volt, azt hitte el, amiről maga is megbizonyosodott. De igazából itt azt is kell látnunk, hogy bizonyos értelemben magának Jézus Krisztusnak sem hitt, mert Ő előre megjelentette halálát és feltámadását is! Nyilván nem ítélnéjük el, hiszen sokszor mi is hitetlenkedünk annak ellenére, hogy hányszor megtapasztaltuk az Ő jelenlétét, szeretetét, szabadítását. A hit éppen a nem látott dolgokról való meggyőződés, valóságként elfogadjuk azokat a dolgokat, amiket reményben elvárunk. A hívő ember legfontosabb jellemvonása, hogy hitben jár nem látásban, maga a hívő megnevezés is beszédes ilyen szempontból. Istennek hisz és hűséges hozzá. A hívő életünk során, sokszor a hittel ellentétesek azok a dolgok, amit szemünkkel látunk, ezért nem hagyatkozhatunk csupán látásunkra. Például az ige szerint, a hívő ember szent, tiszta, megigazult a Jézus Krisztusban való hit által. Ennek bizony ellentmond néha a magatartásunk, amikor vétkezünk. És ekkor a Kísértő azt mondja: látod nem is vagy szent, ugyanúgy a régi vagy, most is elbuktál. Viszont a hit embere azt mondja erre, hogy ne örülj én ellenségem, mert elestem ugyan, de fölkelek. A hívő ember Isten igéjének ad igazat akkor is, amikor az ellenkezőjét látja, hiszen Isten minket Jézus Krisztusban tökéletesnek lát.

Megjegyzném még, hogy a szemünkre, a látásunkra sem mindig támaszkodhatunk. Sokszor megtéveszthet bennünket a szemünk is. Ezt használják ki az ún. illuzionisták vagy bűvészek. Valóban csodának tűnő dolgokat tesznek, de valójában megtévesztenek bennünket a látottak. Van, amikor lebegni látunk valakit, vagy járnak a vízen stb. Ezért annak sem lehet mindig hinnünk, amit látunk.

A testi látásnál sokkal fontosabb azonban, hogy szellemi látásunk legyen, lássuk a feltámadt, megdicsőült Urat. Legyen Vele személyes találkozásunk, élő, napi kapcsolatunk. Kívánom, hogy minden kedves hallgatóm el tudja mondani, hogy a hit szemeivel látta az Urat. Aki látta Őt, az boldog lesz az Ő szava szerint.

Ámen.

